

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO

Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR

INCA 13 DE GENER DE 1917

Núm. 107

PAGAMENT A LA BASTRETA

Un trimestre. Una pesseta

Retxes de Sol

COMPAREM...

An Espanya es va estenguent la mala costum de celebrar la despedida de l'any vell i l'entrada de l'any nou en bullangues bacanals i golafres. Ens referim a la festa dels dotze reïms al donar el rellotge les dotze batallades de mitja nit; festa, emportada de França, exòtica a nostra Patria. Llegim que a Madrid, enguany, és estada festa i brutal a dins el poble baix i a dins el gran món. Per les seves manjades, borratxeres i golafries nocturnals sols era comparable a les festes de venus del paganisme.

Sortosament an els pobles de nostra raça, an el començ de les anyades es va introduint una festa d'enfortiment de qualcom de ben nostre. *La Diada de la llengua Catalana*, que pel seu esperit patriòtic i de cultura, dignifica el pobles i l'anar-deix d'amor i pura joia.

Allà saluden l'any nou en lo triteig de les tasses del plaer i de la follaria bordellenca; aquí, en l'estre de la cultura i de la educació artística.

En Daniel.

CONFERENCIA

DE MOSSEN FRANCESC GARAU

(ACABAMENT)

I per desvaneixer aquest error dins el qual caven la major part de pares de família, porem estudiar l'origen de l'escola, que com veureu, no és altra més que la mateixa família, l'escola neix de la família i no d'altre manera. Diu el P. Riers: Quant una família pot viure-se d'els seus interessos i rendes, de tal manera que cap dels seus membres s'haja de separar d'aquesta, per anar a aguanyar un jornal o per qualsevol altra necessitat, llevors l'escola subsisteix, està a dins la

mateixa família, i si el cap d'aquesta família té fondos abastament per llogar una persona que vaja a ensenyar, els seus fills a ca-seva, té abastament per tenir un mestre particular, el poder i les facultats d'aquest no son sino els poders i les facultats dels pares, i no ensenya an els seus fills més que lo li permeten ensenyar els seus pares.

Però quant aquesta família no té el medis necessaris per tenir un mestre particular, quant aquesta família perteneix a la classe ordinari, quant aquesta família, com solem dir, s'ha de viure del jornal de cada dia, allevores no e-hi ha altre remei que unir-se moltes families per consegüir l'educació dels seus fills; i aquí tenim ja l'origen de lo que propiament dèim una escola, que no és més que l'unió de molts de membres de families distintes per formar aquesta nova família, per formar una escola. Are bé, no essent l'escola sino una família auxilià composta de membres d'altres families, essent una societat incompleta com diu En Manjón; i suposat que no pot per si sola complir allò per lo qual era estat fundada, se dedueix clara, natural i lligitimament que necessita la cooperació, l'ausili d'altres societats, entre les quals està en primer lloc la família a on va neix i a la qual està subjecta, però si la família per l'error que antes hem dit, si els pares, creguent que l'escola és una substitució completa dels seus deures de pares, s'abandonen per complet i en lloc d'ajudar al mestre donant instruccions an els seus fills, maten amb el seu mal exemple les llevors que el mestre, fent un sacrifici darrera s'altre, ha sembrades dins el cor dels seus fills, si els pares en la seva mala vida, flastomant duguent els seus fills a la taverna, an el cine, a les funcions de teatre més baixes i degradantes, tot per que comencin a coneixe el món, com diven ells, i no duguent-los mai a la Iglesia per que si avesin quant son petits i en sapiguen quant seran grans; ¿i que farà l'escola sino plorar la seva impotència per destruir les males llevors sembrades per els pares a dins els cors dels infants, i treballar sense gens de profit a dins l'obra de l'educació?

Per que hem de tenir en compte, que l'educació no pot fer res sense l'exemple, i per moltes d'avertencies, que fassen per molts de premis que donin, per molts de

càstics que posin, si juntament amb aquestes advertencies, amb aquests premis i amb aquests càstics, no hi va l'exemple, no conseguiràn mai els pares tenir els fills ben educats.

I menos mal, si els mestres compleixen lo que deuen haver de complir els pares amb els seus fills, si fent-se càrreg de la seva missió, compleixen els deures que tenen com a caps que son d'aquesta família auxilià; però si aquests mestres són un poc despreocupats, si fent-se eco de ses corrents modernes d'educació, prescindeixen per complet de tot lo que siga religió i moral, llevors si que els pares deuen haver de complir, en més exactifut, els deures que els imposa l'educació dels seus fills; procurant llevar de dins els cors dels infants les males llevors que e-hi han sembrades les instruccions dels mestres, si no hi ha altra remei, és el dir, si no hi ha altres escoles a on enviar els seus fills, i si n'hi ha llevant-los com més prest millor d'aquestes, i enviar-los a mestres que coneguen el seu dever de pares, el seu dever d'ausiliar de les families.

Quedam per lo tant, que els pares i mares no compleixen la seva obligació sols enviant els fills a l'escola, sino que és indispensable, és també obligació seva el vigilar l'ordre educativa dels mestres; i tenir en compte que els fins de l'educació son dos, un il·luminar l'intel·ligencia per medi de la ciencia, per medi de la veritat; s'altra, adornar el cor per medi de la moralidad. Aquest i no altra és el pla d'estudis senyalat per el mateix Deu, que tenen els pares obligació de complir i de fer complir an aquells que no són més que auxiliars seus. I si l'Estat atribuint-se drets que no té, n'hi ha tengut mai, per que com hem dit, l'escola és una cosa dels pares i mares de família; si l'Estat dic, abusant del dever que té de protegir les families, posa les seves mans a dins l'escola per descristianisar-la, donant lleis com se procura avui en dia, que llevin l'educació religiosa i moral de dins les mateixes escoles; si l'Estat abusant del poder que ha rebut del mateix Deu, intenta llevar el pla d'estudis senyalat per el mateix Deu, i substituir-lo amb altres plans sortits de l'infern, els pares de família no deuen, ni poren, permetre que passin envant aquestes lleis. Ha dit un escriptor: per demunt els interessos de partit,

per damunt els egoïsmes personals, i més fort que totes les conveniències personals, i que tots els respectes humans, és el deure de complir la llei de Deu i de aconseguir el fi per el qual l'home ha estat criat, del qual preten separà els vostros fills aquell esperit setànic que un dia va perdre la vostra grandesa i felicitat i la grandesa i felicitat dels vostros fills, amb un acte de rebel·lió i de soberbia, i no dupteu pares i mares de família, que donareu més gloria a Deu, i sereu de més profit a la societat, si quant passi pe'l carré un dels vostros fills, els qui el vegin passar hagin de dir, ara passa un ignorant, que si hian de dir, ara passa un mal educat.

Passa després el conferenciant a parlar de les obligacions dels pares en lo que mira a s'elecció d'estat dels fills, estudiant les causes que poren induir els pares a obrar d'una manera amb els fills que elegesquen l'estat de matrimoni i els que elegesquen l'estat de religió; i demostrant com aquestes causes no són suficients per obrar d'una manera distinta amb uns que amb els altres.

Tracta després en poques paraules de les obligacions dels fills respecta dels seus pares, fent ressaltà els tres devers que tenen d'amor, reverència i obediència; i es despedeix del públic, llegint resumit el passatge de l'Escriptura, en el qual se descriu el viatge de Tobias a la casa de Raquel i el seu enllasament amb Sara, que fonc fonament i origen d'una nova família i model que haurien de seguir totes les demés.

CANT DELS CREIENTS

Maria, oh dolça Mare,
oiu nostre clamor:
volem a Deu, que és nostre Pare;
volem a Deu, que és nostre amor.

Volem a Deu en nostra casa,
al Deu d'amor i caritat;
de tot lo bé sa llei és basa:

ont no hi hà Deu, sols hi hà maldat.

De Jesucrist la santa Imatge
sia'l capçal de nostre llit,
sia la llum de nostre estatge
lo medalló de nostre pit.

Régne Jesús dintre l'escola,
Régne Jesús en l'hospital,
lo Deu que ensenya i aconsola,
l'amic del pobre i del malalt.

L'invocaran los nostres llavis
d'aquesta vida en los perills;
volem que'l Deu de nostres avis
sia també'l de nostres fills.

De Jesucrist seguim l'exemple,
qui de Joseph en l'obrador,
de nostra fè bastint lo temple,
frenta anys va ser treballador.

Volem a Deu en la família
per qui de cor l'estima aquí,

aquesta vida és la vigilia
de altra millor que no t'è fi.

Volem a Deu en nostra terra,
Reyna gentil de Montserrat;
ferma com és la nostra serra,
n'ès més la fè del Principat.

JASCINTO VERDAGUER.

RECORT

PROPÒSITS I RESOLUCIONS

No vull més món, ni més bulla,
que ma deixen tant felló.

No vaig de flor que s'esfulla,
no vaig de pler en corcò.

A Deu vull servir des-d'ara
de bon cor i voluntat.

No'm veuràs mai més la cara,
món fals, que m'has encanyat!

M'has fet perdre l'innocència
que és encant del meteix Deu.

Senyor!, en vostra clamencia
reformau aquest cor meu.

Amb l'ànima arrepenfida,
abrasant la vostra creu,
vull passar ¡Senyor! la vida
amb tal que me perdoneu!

MIGUEL DURÁN

Inca, per la Missió de 1895

L'HOMENATGE DEL SR. PORCEL

En la diada dels Reis, el Magisteri de Mallorca donà un esplèndid dinar a son amic i company D. Miquel Porcel, il·lustrat Profesor de Ciutat. Amb nombre de 60 mestres es reuniren a la *Fonda Balear* per donar testimoni de l'amor i companyarisme que sentien pel festejat, per a seu desvalament per l'ensenyansa i per la classe.

Essent tots mestres els comensals, menys dos, és bo de veure que hi havia representació de molts de pobles; del partit d'Inca hi eren casi tots, i no pocs dels altres partits, havent costat a alguns un sacrifici la seva assistència per ésser de pobles de lluny.

En llargues taulades, senyorivament preparades, prengueren lloc els reunits, fent seure les senyores a la presidència, al costat del Sr. Porcel. Resat un *Pare nostro* pel Sr. Ferrer, es serví un menú, que va ésser ben servit, ben presentat, abundant i de gust exquisit. L'amo de la fonda per ell fou felicitat pels comensals.

An el moment dels brindis es lletgirem moltíssimes adhesions de companys i companyeres de professió, havent-hi algunes de religioses.

Totes foren rebudes amb aplaudiments, sobre-tot algunes que pel seu contingut i radacció arrancaren grans entusiasmes.

Feren vibrants parlaments de lloa i

homenatge al honorable Senyor festejat, el mestre de Manacor, Sr. Perelló; el d'Inca, Sr. Ferrer, que parlà de l'actuació del Sr. Porcel en la associació; el de Llubi, Sr. Vidal, que parlà dels seus llibres, i ademés llegí una poesia en mallorquí del Sr. Porcel, feta en la seva joventut.

Tots foren aplaudits.

Per aclamació s'acordà enviar un telegrama de felicitació i compliment a D^a. Juana Zanoguera, esposa del Sr. Porcel.

El Sr. Atletà, llegí una esposició per enviar al President del Consell de Ministres, demanantli una creu de honor per a el Sr. Porcel. En ella es diu que'l sufragi i el testimoni dels mestres de Mallorca és de més valor i forsa revaladora dels mèrits del Sr. Porcel que una fuia de servicis.

Aquesta proposta va ésser rebuda en grans aplaudiments.

Ultimament s'axeca, tot commogut, el festejat i dona les gracies a sos companys per les mostres de simpatia i amistat de que és objecte. Diu que ell no ha fet més que fiar las llavors, que les millores introduïdes al Magisteri balear és obra de tots. Avui cobram més i ensenyam millor que'ls antics, afageix, i acaba fent vots pel millorament i perfeccionament dels Mestres.

En resum: l'acte d'homenatge tributat al Sr. Porcel, resultà molt solemne i per la seva entonació mesurada, digne de la classe que l'ha duit a terme.

De nostra part, rebí l'amic Porcel, nostra coral enhorabona per les distincions que ha merecudes de sos companys per la seva constant obra de construcció pedagògica; distincions i encobaiments que mos feim nostros.

MIGUEL DURÁN,

Inca-11-1-17.

LA DIADA DE LA LLENGUA CATALANA A BARCELONA

Organizada per "Nostra Parla", s'és celebrada la festa de la llengua an el Palau de la Música Catalana amb solemnitat propi de la gran Ciutat. Presidí la distingida escriptora Dª Dolors Moncerdà de Macià i el poeta D. Angel Guimerà.

Es rebieren adhesions de Valencia, Galicia Mallorca, i el Rosselló, no faltant-hi la de *La Veu d'Inca*.

D. Jascint Mustiales parlà en nom de Valencia i D. Joan Estelrich en nom de Mallorca. Es llegí una llarga i hermosa lletra del diputat de França Emmanuel Brousse en nom del Rosselló. Ademés feren discursos Albert Bastardas, Matgí Morera i Galicia, Jaume Bofil i Mates.

Perque nostros lectors tenguen idea de lo que digué nostre amic En Joan Estelrich, que tant conegut ja és entre nosaltres, copiam a continuació el resum que'n fa "La Veu de Catalunya".

«Poc pensava—diu—haver de parlar a un concurs tan nombrosíssim i solecte com aquest. La meva emoció és gran; la vostra decepció al veure'm aquí enlloc d'en Lluís Martí, serà gran. Per doneu la meva gosadia si no consegueixo coordinar les idees que'm bullen a la ment.

(Direm, ara, que la paraula galana, florida i vi-

brant del jove i entusiasta mallorquí no produeix decepció, sinó tot el contrari.)

La festa de la Diada de la Llengua a fou celebrada a Inca cor geogràfic i natural de Mallorca, on es percebeixen més intensament i més clarament els batecs del cor mallorquí. (Grans aplaudiments.)

Assistiren a la festa altes personalitats de la intel·lectualitat mallorquina, però més gran, mes alta va ser la representació del poble, del veritable poble que prenien part en aquell acte. I per fer l'elogi de la llengua catalana, n'hi hauria prou dient que ha estat el verb de l'incomparable Joan Acover, del dolç, del gran Costa i Llobera, d'en Llorenç Ribet, d'en Miquel Sans Oliver, de tants altres. I si no n'hi ha prou amb això, bastaria la raó de sentiment, com deia en Mustieles, la raó de ser nostra, de la que ne'm d'estar enamorats com un cavaller de la seva dama. (Aplaudiments.)

La llunyania no és obstacle per reconèixer la realitat. Ja comença Mallorca a desvetllar-se: ja no hi ha cap poeta mallorquí que meretxi el nom de tal que no escrigui en català, però això no basta; la llengua és la regina i és precís posar-la en el tron que li és degut. (Grans aplaudiments.)

Volem la nostra llengua, no sols a la llar, sinó a l'escola, en els documents públics, a tot arreu. A Mallorca, ja ha comensat aquesta tasca: no hi ha mallorquí que no vulgui ser en aquesta santa empresa: no n'hi ha cap que no senti bullir la indignació si sent que li desprecien la llengua com si fos un argot. (Aplaudiments)

Cal insistir en la propaganda, cal ser pràctic, cal purificar el llenguatge: cal conquerir l'escola primària i l'alta ensenyança tècnica. Així demostrarem que volem el progrés. Nosaltres volem ser qui som, catalans de Mallorca, en tota la seva integritat, i volem honrar el verb d'en Ramon Lull, que escampà una vivíssima claror que encara dura a través de les centúries. (Gran i llarga ovació.)

LA AURORA,

Aquest valent i benemèrit confrara, que tantes campanyes ha sostengudes en be de la Religió i de la Patria, durant onze anys, ha sospesa la seva publicació. En l'article de despedida manifestà que no li manca braó, coratge ni subscripció per poder tirar envant, però que «s'atura de sortir per ara perquè els qui l'escriuen tenen d'anys enrera compromisos contraets davant el gran públic de dur a cap certs estudis a on la Patria està interessada.»

Manifesta, també, que si a Mallorca no hi hagués altres periòdics consagrats a la defensa de la religió, no deixaria de publicar-se. Això es ve, però, creïm que, no serà ofendre a nostros confreres, si afirmam que periòdics de la falla i forsa apològica de *La Aurora* no n'hi ha, ni s'era vist mai a Mallorca cap periòdic de més alè per defensar una causa. Ell, qual altra David, sabé matar el Goliat de *La Justicia* i demés filisteus que feia grans prossèlits dins Mallorca, en perjudici de la Religió i de l'orde.

Més, el regionalisme (o nacionalisme) catòlic que sostenia *La Aurora*, qui'l sostenrà? Així-meteix per aquesta part deixa un gran buit, que serà mal d'omplir. Nosaltres que sempre hem seguit amb estu-

siasme aquesta bandera, mos esforcarem per recullir-la, i suplicam als amics, redactors de la finada *Aurora*, que en la seva col·laboració ens donin una maneta per seguir tant noble causa.

De veres sentim la desaparició del valent campió de la causa catòlica, com l'hauràn sentida tots els que verament estimen lo nostro, i més que ningú, als qui per la seva autoritat i circumstancies són la salvaguardia del baluart de la Fè i de la Patria.

Garbes i Gavelles

Les subsistencies

La "Gaceta," ha publicat una R. O. sobre subsistencies que disposa:

Primer. Que a partir d'aquesta data és prohibeix la venda amb augment de preu de tots els articles de primera necessitat compresos en la llei de subsistencies, sense que prèviament s'hagi donat compte a les respectives Juntas provincials del propòsit i les causes que el motiven.

Segon. Que les Juntas provincials procediran ràpidament a l'examen i estudi de les causes en que es fonamenta l'alteració del preu i l'autorizaràn o denegaràn dins de les 48 hores a comptar desde la en que s'haguessin presentat la proposta i documents en que es basa.

Tercer. Que s'autorizi a les pròpies Juntas provincials per què, si ho creuen necessari, averigüin els motius o fonaments que s'haguessin tingut es compte per alterar el preu d'aquells articles que haguessin sufrít alsa des del 16 de novembre en que axigeix la Junta Central.

Sobre els devers dels neutrals

Dins pocs dies s'espera a Madrid l'il·lustre arquitecte nord-americà mister Withsey Wareu, persona de gran fortuna, que s'ha consagrat a fer una campanya de propaganda sobre els deures dels neutrals a favor de les víctimes de la guerra.

A l'arribar a Madrid donarà una conferència a l'Ateneu sobre el tema «Els devers dels neutrals».

Per la pau

Alamania i Austria han contestat cortesment a la Nota de Suïsa adherint-se a la de Wilson. El sindicalistes francesos demanen que se accepti per obrir cami a la pau.

Sobre el bon parlar

Diu "El Correo Español,"

«La Compañía Transatlántica, cuya historia es una serie de hechos y servicios por el engradecimiento de España, ha llegado a tener el instinto de aprovechar cuantas ocasiones se presentan para acrecentar la cultura patria, que es el verdadero patriotismo.

Ultimamente ha sorprendido agradablemente a los pasajeros de sus numerosos buques introduciendo unos simpáticos rótulos que dicen sencilla y llanamente: *Se ruega hablen bien*

Mil felicitaciones merecen los directores de esta empresa, que han sabido elevar el

nivel y el valor del letrado que hasta ahora no servía más que para mandarcerrar la puerta o para prohibir que se escupiese en el suelo.

Indudablemente esta Compañía tiene por dirección una inteligencia tan grande como cristiana.»

Distinció

L'embaxador d'Espanya devora el vaticà, ha imposada al secretari de l'Estat Cardenal Gasparri, la gran Creu de l'Orde de Carlos III, en nom del Rei, Sa Magestat catòlica.

L'enfonsament del «Sant Leandro»

A l'Embaixada alemanya s'ha facilitat la següent nota.

«Respecte de l'enfonsament del vapor espanyol «San Leandro», l'embaixada imperial declara que el capità d'aquest vaixell, que sortí el 29 de desembre del port de Màlaga es negà terminantment a viatgar amb salvoconducte del consolat alemany. Aquest no tenia cap inconvenient en facilitar el dit document al capità del vapor, en vista del que el carregament del vaixell es componia de fruites, per les qual el Govern alemany ha promès, com se sab, l'aplicació d'un tracte excepcional.»

Una enquesta

Anuncia. «La Nación» que obrí una informació pública sobre el següent tema:

«¿Es lícit estar interessant en una empresa de contrabandol de guerra i desempenyà al mateix temps la presidència del Consell de ministres d'un país neutrals?»

Permis pel trànsit de vins espanyols

La Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona ha rebut una real ordre del ministre d'Estat en la qual es dona compte de què l'embaixador d'Espanya a París ha telegrafiat participant que segons noticia procedent del ministeri de Negocis estrangers de França, queda autorizat per un any a comptar des del primer de l'actual mes, el trànsit per a Suïssa de 750.000 hectòlitres de vins espanyols, posant com a condició especial que les expedicions dels dits vins hauràn de fer-se precisament per Cete.

Igual notificació ha rebut la Unió de Viticultors.

La situació a l'Argentina

El ministre d'Estat ha trasmès al de Foment una nota molt interessant que cablegrafia nostre embaixador a Buenos Aires sobre la greu situació per que atravesava la República Argentina.

La cullita, ja reduïda a menassa, disminuir més per la persistència de la sequetat i la plaga de la llagosta, arribant a ser el 70 o 80 per 100 inferior a la normal.

Com conseqüència d'aquesta difícil situació econòmica, nostre representant a Buenos Aires proposa que es paralicí l'emigració a aquella república, car els que hi vagin en cerca de treball no trobaràn més que misèria i desolació.

En vista d'aquestes greus notícies la Direcció general de Comerç fa saber a quants es proposen anar-hi que no ho facin i que no es deixin enganyar per paraules o promeses que no han de ser complides, per el contrari, és casi segur que aquests emigrants es veuràn fora de la patria en la major aflicció i necessitat.

Noves d'Inca

LA SANTA MISSIÓ

El dia dels Reis arribà a Inca la Santa Missió composta de quatre Pares, Fills de Sant Vicens de Paül, Anaren a esperar-la, an el carrer del General Luque la Comunitat parroquial, els frares Franciscans, els Germans de les Escoles Cristianes, el Sr. Bal·le amb el cabildo municipal i una gran gentada que cantava la lletania amb el Clero.

Al entrar la processó a la Iglesia ja la trobaren plena de gent i col·locant-se així com pogueren comensà el sermó d'entrada que dexà en ganes de tornar-hi. El predicador, que fou el Pare Serra, digué que no venien a predicar res nou, sinó lo vell, lo de sempre, la doctrina de Jesucrist, duent-se ja una bona lliçó el modernisme. Als matins, després de la missa primera, el P. Solà explica els manaments de la Llei de Deu i tot-seguit, el P. Fiol, fa una conferencia a les Mares cristianes.

A les deu, es reuneixen tots els infants del poble a la Iglesia i los preparen per la comunió general dels nins que's farà demà diumenge, i los ensenyen els cants de la Missió.

A les set del vespre, resat el rosari es canta la lletania, i el P. Màs, Director de la Missió, fa una plàfica doctrinal i, ultimament el P. Serra fa'l sermó moral.

L'entusiasme que ha despertat la Missió es gros del tot; i no recordam haver vist a Inca un moviment religiós més gran ni més general.

A les cinc del matí amb aquest fret i mal-temps que fa s'ump! la iglesia de gom en gom, i els vespres vessa de gernació. No hi ha raonets que no estiga ocupat. Els dos presbiteris, el chor i la seva escala, vegent-se obligats, a voltes, a obrir els escansells dels portals.

Els PP. Missioners estan per mig de la nau, col·locant la gent així com entra, puis sols així és possible l'orde i la compostura que hi ha.

Per altra part, els Missioners, a ne qui Deu ha donat grans qualitats oratoris i gran unció evangèlica, fan un esforç per fer vera obra de restauració religiosa. El P. Serra, que fa les conferencies morals, està demostrant que coneix bé el cor de l'home i de la societat, i qual metge de primer orde, posa el dit dins la llaga social en gran caridad i dolsura. Els primers dies parlà de les veritats eternes, i ara està tractant de la familia i de les causes de la seva desmoralisació i desgavell.

Per demà, diumenge, hi ha molt d'entusiasme per a la festa dels infants. Ja fa dies que's nota un moviment infantil per fer les banderetes que cada un ha de dur a la processó que per ells es farà.

¡Encara hi ha fè a Israel!

La Empresa del teatre d'Inca volguent donar exemple de respecte a la Missió i a

les coses de Deu, ha suspeses les seves funcions, fins-i-tot de cine, per tot el temps que hi hagi la Missió a Inca.

Els Empresaris per aquest acte han merescut les alabances de totes les persones de bon sentit i han posat el seu nom allà a on los correspòn per la seva honradeç i catolicisme.

Moviment de població de l'any 1916, segons s'anuncià d'alt la frona el dia de cap-d'any:

Defuncions		
Homos: 38, — nins 16,	total: 54	
Dones: 50, — nines 16,	total: 66	
88	32	total 120

Bautismes		
Nines	101	
Nins	103	
		Total: 204

Ganancies		
Homos nats 103, morts 54,	gananciats 49	
Dones nades 101, mortes 66,	gananciades 35	
		Total de ganancies: 84

Matrimonis se n'han celebrats 57.

Nostro Confrare «El Felanigense» ens ha regalat l'Almanac per a 1917, en que tots els anys obsequia a sos subscriptors. Du'l santoral i lo propi dels calendaris mallorquins i treballs literaris en prosa i en vers d'autors de ca-nostre.

Agraïm l'obsequi.

Aquesta setmana ha fetes quatre brusques algunes mesclades en neveta que ha duïta una temperatura molt freda i heurà fet alzar el cap a nostros sembrats, si bé pels arbres i les fonts hauria de ploure abundantment.

Deu ho vulga, Ell que pot.

Devocionari Liturgic
PELS FEELS DE LA DIOCESIS DE MALLORCA
Venal a nostra Libreria.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostros mercat		
Bessó	a 82'00	el quintà
Blat	a 25'00	la cortera
Xexa	a 25'50	id.
Sivada	a 12'00	id.
Id. forastera	a 11'50	id.
Ordi	a 15'00	id.
id. foraster	a 14'50	id.
Faves pera cuinar	a 29'00	id.
id. ordinarias	a 23'00	id.
id. per bestia	a 22'50	id.
Blat de les Indies	a 27'00	id.
Monjetes de confit	a 45'00	id.
Id. Blanques	a 44'00	id.
Siurons	a 00'00	id.
Fasols	a 00'00	id.
Garroves	a 07'50	el quintà
Porcs grassos	a 17'00	la arrova

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS?
usad el

Granol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Lepósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor. 21 y 22. INCA, (Mallorca).

INSTALACIONES ELECTRICAS Y DEMAS TRABAJOS DEL RAMO A PRECIOS SUMAMENTE ECONOMICOS

PRONTITUT - ESMERO - ECONOMIA

Jose fuster

CALLE DE LA FUENTE N.º 42

Instalaciones gas sumamente economicos

LAMPARAS A PRECIOS BARATISIMOS

Pedid informes, y se convencerán.

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

EXPLENDIDA COLECCION DE TRAJES PARA LA PRESENTE TEMPORADA DE INVIERNO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma